

Người cán bộ bảo hiểm xã hội gieo mầm an sinh nơi vùng cao Phình Hồ

10:16 29/05/2026

Trong chuyến công tác tuyên truyền chính sách BHXH tự nguyện, BHYT tại xã Phình Hồ, tỉnh Lào Cai, điều đọng lại trong chúng tôi không chỉ là những cung đường quanh co giữa núi rừng hay những nếp nhà bình yên nơi đại ngàn, mà còn là hình ảnh một người cán bộ BHXH chân chất, gần gũi, được bà con yêu quý như người thân trong gia đình.

Anh Nguyễn Xuân Tiêu, Giám đốc BHXH cơ sở Văn Chấn tuyên truyền chính sách BHXH tự nguyện

Xe vừa dừng ở đầu bản, từ xa đã vang lên những tiếng gọi thân quen: “Chào người anh em!”, “Lâu lắm mới thấy anh lên!”. Có người đang làm nương trên sườn đồi cũng ngẩng lên vẫy tay cười, có cụ già ngồi trước hiên nhà niềm nở hỏi han khi nhìn thấy anh.

Những lời chào mộc mạc ấy không dành cho một vị khách xã giao, mà là tình cảm chân thành của người dân dành cho anh Nguyễn Xuân Tiêu - Giám đốc BHXH cơ sở Văn Chấn, người đã gần 10 năm gắn bó với địa bàn xã Phình Hồ.

Ấn tượng đầu tiên về anh là sự giản dị và gần gũi. Nụ cười hiền hậu, cách nói chuyện chân thành cùng dáng vẻ của một người đã quen với những chuyến đi cơ sở dài ngày khiến khoảng cách giữa cán bộ với người dân dường như không còn. Nhưng để có được sự tin yêu ấy là cả một hành trình bền bỉ của trách nhiệm và tận tâm.

Sau sáp nhập, xã Phình Hồ hiện có 15 thôn với hơn 1.869 hộ dân, 100% là đồng bào dân tộc Mông sinh sống. Đời sống của bà con còn nhiều khó khăn, chủ yếu dựa vào sản xuất nông nghiệp. Trở ngại lớn nhất trong công tác tuyên truyền chính sách BHXH, BHYT là phần lớn người dân ít sử dụng tiếng phổ thông, giao tiếp chủ yếu bằng tiếng Mông. Đưa chính sách an sinh đến với người dân nơi đây vì thế chưa bao giờ là điều dễ dàng.

Anh Tiêu nhớ lại, những ngày đầu xuống cơ sở, nhiều người dân chưa hiểu BHXH là gì, tham gia để làm gì; cũng chưa hình dung được ý nghĩa của việc tích lũy cho tuổi già hay giá trị thiết thực của tấm thẻ BHYT.

“Có những buổi tuyên truyền, nói xong bà con chỉ cười rồi lắc đầu. Có những hộ gia đình phải đến vận động nhiều lần mới dần hiểu và đồng thuận”, anh kể.

Thế nhưng, chưa khi nào anh nghĩ đến chuyện bỏ cuộc.

Điều khiến chúng tôi cảm nhận rõ nhất về sự gần dân của anh không nằm ở những buổi tuyên truyền đông người, mà ở chính những điều bình dị trong cuộc sống thường ngày. Đi đến đâu, bà con cũng niềm nở mời anh vào nhà, giữ lại dùng bữa cơm gia đình. Mâm cơm vùng cao chẳng có gì cầu kỳ, đôi khi chỉ là đĩa rau rừng, bát canh nóng, chút thịt treo gác bếp hay chén rượu ngô thơm nồng, nhưng chứa đựng trong đó là sự chân tình, mộc mạc của người dân nơi đây.

Anh bảo, muốn người dân hiểu chính sách thì không thể chỉ cầm tài liệu lên là tuyên truyền được ngay. Phải ngồi xuống cùng bà con, cùng ăn một bữa cơm, hỏi chuyện mùa màng, chuyện con cái học hành, chuyện cuộc sống hằng ngày. Khi khoảng cách được xóa nhòa, những câu chuyện về BHXH, BHYT cũng trở nên gần gũi và dễ tiếp nhận hơn.

Có lẽ vì vậy mà người dân nơi đây quý anh như người thân trong nhà. Anh nói bằng sự chân thành, bằng trách nhiệm và bằng những điều giản dị nhất để bà con dễ hiểu, dễ nhớ. Từ sự chân thành ấy, người dân nghe, người dân tin.

Gần dân để hiểu dân, hiểu dân để tuyên truyền hiệu quả hơn - đó là cách anh lựa chọn suốt nhiều năm qua. Anh đến từng thôn bản, từng hộ gia đình; cùng ngồi bên bếp lửa trò chuyện, cùng chia sẻ những câu chuyện đời thường để đưa

chính sách an sinh đến với bà con một cách tự nhiên nhất.

Có những đoạn đường anh không nhớ đã đi qua bao nhiêu lần. Có những hộ dân anh quay lại tuyên truyền đến lần thứ ba, thứ tư mới nhận được cái gật đầu đồng ý.

Sự kiên trì ấy đã dần mang lại những “quả ngọt”. Đến nay, tỷ lệ người dân tham gia BHYT trên địa bàn xã đạt 100%; khoảng 3% người dân tham gia BHXH; 21 người được hưởng lương hưu. Dù tỷ lệ tham gia BHXH còn khiêm tốn do điều kiện kinh tế và đời sống người dân còn nhiều khó khăn, nhưng đó là tín hiệu tích cực cho thấy nhận thức của người dân về chính sách an sinh xã hội đang từng bước thay đổi.

Nhưng với anh Tiêu, điều đáng quý nhất không nằm ở những con số, mà là việc người dân dần hiểu, tin và chủ động tìm đến chính sách.

“Khi người dân tin thì công việc của mình mới thực sự có ý nghĩa”, anh chia sẻ.

Rời Phình Hồ khi ánh chiều dần buông xuống trên những triền núi, trong chúng tôi vẫn còn đọng lại hình ảnh người cán bộ BHXH với dáng người giản dị đang bước đi trên con đường nhỏ dẫn vào bản.

Ở nơi ấy, anh không chỉ mang chính sách an sinh đến với người dân, mà còn mang theo sự chân thành, trách nhiệm và tình thân.

Và có lẽ, phần thưởng lớn nhất đối với anh không phải là những lời biểu dương hay những thành tích được ghi nhận, mà chính là tình cảm mộc mạc của bà con vùng cao - những người luôn coi anh như một người thân, một người bạn, một “người anh em” của bản làng.

Hàng Nga (BHXH tỉnh Lào Cai)